

Ernst B. Schmidt (FP):

Lad mig indlede med at sige, hvis der var nogle, der skulle være i tvivl om det: Fremskridtspartiet går ind for et frit landbrug i hele Europa.

Men det er ikke ensbetydende med, at Fremskridtspartiet er et alt-eller-intet-parti. Lad mig erindre om, at dengang man gerne ville have en refinansieringsordning igennem fra Landbrugsministeriets og andre sider, og som Fremskridtspartiet ikke mente var et godt forslag, sagde Fremskridtspartiet: Det er i orden, hvis vi kan hjælpe landbruget på andre områder, så det bliver liberaliseret i den retning, som vi ønsker det.

Jeg skal ikke rippe op i den historiske gang med hensyn til braklægningsordningen, som i realiteten er det, vi diskuterer i dag.

Fremskridtspartiet er modstander og har hele tiden været modstander af den lovgivning, men som jeg sagde før, vi er ikke et alt-eller-intet-parti. Vi ønsker at skabe så gode, frie forhold for danske landbrug som muligt, og vi er ikke tilhængere af tilskud. Det giver sig selv.

Nu ligger der et forslag her, der som sagt har været behandlet mere end én gang.

Fremskridtspartiet stiller sig ikke totalt afvisende i tilfælde af, at Fremskridtspartiet kan komme igennem med synspunkter, der kan gavne landbrugserhvervet. Dermed siger jeg ikke, at det absolut skal være med ændringer inden for landbrugslovens område. Den er der jo en fast aftale om, som den ligger nu, og det kan måske have visse vanskeligheder.

Der er jo mange andre muligheder for at gavne landbruget, og Fremskridtspartiet er til at forhandle med, såfremt der kan ske noget, der hedder liberalisering. Jeg skal ikke lægge mig fast i et forhandlingsoplæg, men nævne i flæng forskellige ting, som kunne genere og som generer landbruget ganske væsentligt.

Vi kan tage hele lovgivningen omkring okkerproblemer, gendræning og de restriktive forhold omkring halmafrænding. Så er der sådan noget som private brønde og deres udnyttelse på landet. Der er også noget med, at familien ikke kan få lov at uddanne deres børn til at køre traktor og andre ting. Derudover vil selvfølgelig Fremskridtspartiet gerne have, at der sker skattelettelser ikke bare for landbruget, men for alle.

Men jeg kan tilsige, at kan vi komme i forhandlinger vedrørende dette, så vil vi være meget fleksible også på det område.

Jørgen Estrup (RV):

Heller ikke her kan mit partis ordfører, hr. Larsen-Ledet, være til stede, så jeg skal sige nogle ord på hans vegne.

Forslaget er, som flere har nævnt, det tredje forslag om ændring af denne lov. Som bekendt fik vi ikke vedtaget forslaget i sidste samling. Det var beklageligt, ikke mindst på baggrund af den sag for traktatkrænkelse, som EF-Kommisjonen nu har indledt mod Danmark.

Det er Det Radikale Venstres håb, at vi snart kan få vedtaget det forslag, der ligger foran os. Vi er godt tilfreds med de ændringer i lovforslaget, der er blevet indarbejdet på baggrund af behandlingen i Folketinget sidste samling. Det er derfor vores opfattelse, at forhindringerne for en hurtig vedtagelse er ryddet af vejen.

Til sidst skal jeg så blot henvise til, hvad hr. Larsen-Ledet sagde under sidste behandling i Folketinget.

Herluf Rasmussen (CD):

CD kan primært stemme for forslaget, fordi vi ikke synes, at landbrugsministeren skal ud i den situation at blive trukket for Domstolen. Det ville jeg være meget ked af personligt.

Men jeg vil godt sige, at vores kærlighed til det, der er i det, er en lille smule betinget. Vi er af den opfattelse, at produktioner skal foregå dér, hvor produktionerne er mest rentable. Vi kan godt være enige om, at dette forslag sådan set er et led i en stor ordning, hvor man vil fremme noget dyrkning i områder, der egentlig ikke burde dyrkes, men hvor man vel går ind rent socialt.

Når man sådan kommer nogenlunde frit ude fra gaden, som jeg gør her på grund af en mindre orlov, kan man jo godt undre sig over, at man i disse tider, hvor man hver eneste dag bliver konfronteret med fødevarerangel overalt i Østeuropa, hvor man står i kø for at få en pølse med 60 pct. kød og 40 pct. mel, ikke på et eller andet tidspunkt finder ud af at lave noget, hvorved vi måske kunne få landmændene, som jo ligger landbrugsministeren meget på sinde, til også at tjene nogle penge.

Det er jo ting, som man bare snakker om, når man er uden for dette hus, for man kender jo